

Domssöndagen

Tom Hardts postilla, första årgången

Evangelium: Matt. 25:31–46.

I Guds, Faderns + och Sonens och Den Helige Andes, namn. Amen.

Vi har i dag från altaret hört domssöndagens evangelium om "Yttersta domen", om hur Människosonen avkunnar den slutliga, oåterkalleliga domen över våra liv och därvid går efter en alldeles särskild rannsagningsmetod, uttalad med orden: "Vadhelst I haven gjort mot en av dessa mina minsta bröder, det haven I gjort mot mig". Denna koncentration på ett enda slags goda gärningar, denna till synes godtyckliga utmönstring av alla andra gärningar, som buden kräver, har sin goda grund, är ett avsiktligt val från Jesu sida, för att vi dess lättare skall förstå evangeliums angelägenhet, Ordets vikt. Innan vi utvecklar just den saken, skall vi blott för oss själva bekräfta, att det i dag handlar om ett blott utsnitt, att vi kommer att rannsakas om så mycket mer. I Bergspredikan möter vi den kristna helighetens hela register, där otukt och lögn, girighet och tomma böner kallar på Människosonens dom. Det är därför som S:t Paulus talar med sådan värtalig bredd och uttalad exemplifikation, när han skriver: "Men köttets gärningar äro uppenbara: de äro otukt, orenhet, lösaktighet, avgudadyrkan, trolldom, ovänskap, kiv, avund, vrede, genstridighet, tvedräkt, partisöndring, missunnksamhet, mord, dryckenskap, vilt leverne och annat sådant, varom jag säger eder i förväg, såsom jag redan förut har sagt, att de som göra sådant, de skola icke få Guds rike till arvedel". (Gal. 5:19 ff.) Denna apostoliska förkunnelse av den yttersta domens obegränsade räckvidd uttalades alltså icke bara en gång utan många och skall även i vår tid ständigt på nytt genljuda från predikostolen. Också över andra syndare än de i dagens evangelium förkastade skall en gång domen fällas: "Gån bort ifrån mig, I förbannade, till den eviga elden, som är tillredd åt djävulen och hans änglar".

Därmed är det plats och tid att vända åter till evangelium i dag i den form, som det fått. Det gäller nu att rätt ta emot det ordet: "Sannerligen, sannerligen säger jag eder: Vadhelst I haven gjort mot en av dessa mina minsta bröder, det haven I gjort mot mig". Dessa ord uttalar inget nytt, något i evangelierna eljest okänt. Den identifikation, som Jesus här gör mel-

lan sig och de minsta bröderna, upprepas ofta i de heliga texterna: "Den som tager emot eder, han tager emot mig". (Matt. 10:40) Jesus är närvarande i sina utsända tjänare, i Ordets heliga ämbete. Lönen för mottagandet har han också eljest angivit: "Och den som giver en av dessa små allenast en bägere friskt vatten att dricka, därför att det är en lärjunge – sannerligen säger jag eder: Han skall ingalunda gå miste om sin lön". (Matt. 10:42) Det är detta glas vatten, skänkt till den törstande aposteln eller apostalälärjungen, som återkommer i orden från Människosonens tron, med bävan avlyssnade av den församlade skapelsen, synlig såväl som osynlig: "Jag var törstig, och I gäven mig att dricka". Så förstår vi, varför allt kretsar kring just detta: det gäller vår frälsning, som kommer av mottagandet av evangelium. Det gäller det, som ensamt kan övertäcka vår synd och skapa ett heligt liv: tron på apostlapredikan, mottagandet av Ordets och sakramentens ämbete. Jesu utväljande av just denna sak ställer allt på sin spets, klargör livets stora väsentlighet. Han nedskriver inte något annat i värde, som buden kräver av oss, förminskar inte Lagens djup och bredd men för oss till det, som ensamt kan besegra Lagens anklagelser och fylla dess fordran, som ensamt skänker förlåtelsen och Den Helige Ande. Så sammanfattar vi dagens evangelium sålunda:

- I. **Jesus uppenbarar i förväg sin dom till varning och uppmuntran,**
- II. **Jesu dom varnar Ordets föraktare och uppmuntrar Ordets mottagare,**
- III. **Jesu dom ställer Guds tjänare under Guds och de frommas skydd.**

I. Jesus uppenbarar i förväg sin dom till varning och uppmuntran.

Både fromma och ofromma människor menar, att dagens evangelium skulle förutsäga stora överraskningar på den yttersta dagen. Både fåren och getterna uttrycker ju, menar man, sin förvåning på samma sätt: "Herre, när sågo vi dig hungrig?" En sådan tolkning bär hand på evangeliets ärende, som är det motsatta, nämligen att förbereda åhörarna, att varna

Ordets föraktare och uppmuntra ordets mottagare, alltihop enligt S:t Pauli ord: "Jag säger eder i förväg". (Gal 5:21) När detta händer, när alltihop utspelas inför våra ögon, skall vi kunna konstatera, att vi visste det. Förvåningen blir förbehållen den, som i det längsta hoppats, att det inte skulle bli så.

II. Jesu dom varnar Ordets föraktare och uppmuntrar Ordets mottagare.

Därför att den evige Guds Son, som sitter på sin härlighets tron, omgiven av alla änglar, såsom höves Herren, härskarornas Gud, är närvarande i det heliga predikoämbetet, hotas Ordets föraktare och motsägare och förföljare av den eviga elden. De har i sin vägran att mottaga, hjälpa och hedra Jesu sändebud begått den synd, som sluter frälsningens port, och som lämnar alla andra synder utan nådens täckelse. Här prövas vårt förhållande till Ordets tjänst, vår vilja att bära det i förbön och lekamligt stöd. Samtidigt bekräftas och styrks den, som ser Jesus i hans tjänare, i sin syn, i sitt handlande, och får just i "förväg" höra Jesu glädjerika ord: "Kommen, I min

Faders välsignade, och tagen i besittning det rike, som är tillrett åt eder från världens begynnelse".

III. Jesu dom ställer Ordets tjänare under Guds och de frommas skydd.

Den uppmuntran, som detta evangelium skänker Ordets sanna mottagare, predikoämbetets förebedjare, vårdare, understödjare och hjälpare, kommer också en annan grupp till del, som inte ryms i uppdelningen av får och getter men ändå kommer med genom orden "mina minsta bröder". Som Dr Martin Luther någonstades säger: enligt dagens evangelium gäller det antingen att ge att äta, ge att dricka, ge härbärge, ge kläder och besöka eller att ta emot mat, dryck, husrum, kläder och besök – det ena som det andra på Guds befallning. För Ordets tjänare, däri inbegripet var och en som lider för Ordets skull, är detta en synnerlig tröst i ensamheten och bedrövelsen, att Gud från sin himmelska tron bekymrar sig om den nödställde, och att Gud har får, som gör hans gärningar.

Amen.